

Ἐπειδὴ γάρ εἰσι πολλοὶ παρ' ἡμῖν ἀπάνθρωποι, ὥς ὁμοίως καὶ ἡμῖν ἐγκαλεῖν⁷⁶, ὅτι αὐτὸν ἐδεξάμεθα τῷ βήματι⁷⁷, τὸ ἄσπορον αὐτῶν⁷⁸ τοῖς διηγήμασι μαλάξαι βουλόμενος, ἐκπομπεύω⁷⁹ τὰ τούτου πάθη. Τίνος γὰρ ἔνεκεν ἀγανακτεῖς, εἰπέ μοι, ἀγαπητέ⁸⁰; Ὅτι, φησὶν⁸¹, εἰς ἐκκλησίαν κατέφυγεν ὁ πολεμήσας αὐτὴν διηνεκῶς. Διὰ τοῦτο⁸² μάλιστα δοξαζεῖν ἐχρῆν τὸν θεόν· ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν τοσαύτῃ καταστάσει ἀνάγκῃ, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν μαθεῖν. Τὴν δύναμιν μὲν ἀφ' ὧν⁸³ τοσαύτην ὑπέμεινε μεταβολὴν ἐκ τῶν πρὸς ἐκείνην πολέμων· τὴν φιλανθρωπίαν δὲ, ἐξ ὧν⁸⁴, πολεμηθεῖσα νῦν τὴν ἀσπίδα προβάλλεται, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας ἐδέξατο τὰς αὐτῆς, καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ πάσῃ κατέστησεν, οὐ μνησικακήσασα ὑπὲρ τῶν ἔμπροσθεν⁸⁵ οὐδενός, ἀλλὰ τοὺς κόλπους αὐτῷ μετὰ πολλῆς ἀπλώσασα τῆς φιλοσοργίας. Τοῦτο γὰρ τροπαίου παντός λαμπρότερον, τοῦτο νίκη περιφανής, τοῦτο Ἕλληνας⁸⁶ ἐντρέπει⁸⁷, τοῦτο καὶ Ἰουδαίους καταισχύνει, τοῦτο φαίδρυν αὐτῆς τὸ πρόσωπον δεικνυσιν· ὅτι τὸν πολέμιον αἰχμάλωτον λαβούσα φεῖδεται⁸⁸, καὶ πάντων αὐτὴν ἐν ἐρημίᾳ παραδόντων, μόνῃ καθάπερ μήτηρ φιλόσοργος ὑπὸ τὰ περαπετάσματα αὐτῆς ἔκρυψε, καὶ πρὸς βασιλικὴν ὀργὴν ἔστη⁸⁹, πρὸς δήμου θυμὸν, καὶ πρὸς μῖσος ἀφόρητον. Τοῦτο τῷ θυσιαστηρίῳ κόσμος⁹⁰. Ποῖος κόσμος, φησὶ⁹¹, τὸ τὸν ἐναγὴ καὶ πλεονέκτην καὶ ἄρπαγα ἄπτεσθαι τοῦ θυσιαστηρίου; Μὴ λέγε ταῦτα⁹²! Ἐπειδὴ καὶ ἡ πόρνη ἤψατο τῶν ποδῶν τοῦ Χριστοῦ, ἡ σφόδρα ἐναγῆς καὶ ἀκάθαρτος· καὶ οὐκ ἦν ἐγκλημα τοῦ Ἰησοῦ τὸ γενόμενον, ἀλλὰ θαῦμα καὶ ὕμνος μέγας. Οὐ γὰρ τὸν καθαρὸν ἔβλαπτεν ἡ ἀκάθαρτος· ἀλλὰ τὴν ἐναγὴ πόρνην ὁ καθαρὸς καὶ ἁωμος διὰ τῆς ἀφῆς καθαρὰν εἰργάσατο. Μὴ δὴ⁹³ μνησικακήσης, ὦ ἄνθρωπε· ἐκείνου οἰκέται ἐσμέν τοῦ ἐσταυρωμένου, καὶ λέγοντος· «Ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδας τί ποιοῦσιν⁹⁴». Ἀλλ' ἀπετείχισέ, φησὶ⁹⁵, τὴν ἐνταῦθα καταφυγὴν γράμμασι καὶ νόμοις διαφόροις. Ἀλλ' ἰδοὺ διὰ τῶν ἔργων ἔμαθεν⁹⁶ ὅπερ ἐποίεις, καὶ τὸν νόμον ἔλυσεν⁹⁷ πρῶτος αὐτὸς δι' ὧν ἔπαθε, καὶ γέγονε τῆς οἰκουμένης θέατρον⁹⁸· καὶ σιγῶν ἐντεῦθεν ἀφίησι φωνὴν⁹⁹ ἅπασι παραινῶν· μὴ ποιεῖτε τοιαῦτα, ἵνα μὴ πάθῃτε τοιαῦτα. Διδάσκαλος ἀνεφάνη διὰ τῆς συμφορᾶς· καὶ λαμπηδόνα μεγάλην ἀφίησι τὸ θυσιαστήριον, νῦν φοβερὸν μάλιστα καὶ ἐκ τούτου φαινόμενον, ὅτι τὸν λέοντα δεδμεμένον ἔχει. Ἐπεὶ καὶ βασιλικὴ εἰκὼν¹⁰⁰ μέγας γένοιτο κόσμος, οὐχ ὅταν ἐπὶ τοῦ θρόνου κάθῃται πορφυρίδα περιβεβλημένος, καὶ διάδημα περικείμενος¹⁰¹ ὁ βασιλεὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅταν

76) Τοιοῦτοι, ὥς ἐγκαλεῖν, νὰ μᾶς κατηγορῶσι. 77) Ἑλλ. τῆς Ἐν. 78) Τῶν ἐγκαλούντων.

79) Θεατρίῳ. 80) Ἀποτείνεται δὴθεν πρὸς ἕνα τῶν ἐγκαλούντων. 81) Ὁ ἐγκαλῶν.

82) Ἀποκρίσις τοῦ ῥήτορος. 83) Ἐκ τοῦ ὅτι διὰ τοὺς κατ' ἐκείνης πολέμους ὑπέμεινε κτλ.

84) Ἐκ τούτου ἔμαθε τὴν φιλανθρωπίαν τῆς, ὅτι πολεμηθεῖσα ἡ ἐκκλ. ὑπ' αὐτοῦ, θέτει τὴν ἀσπίδα τῆς ἐμπρὸς αὐτοῦ. 85) Δι' ὅσα πρὶν ἔπραξε κατ' αὐτῆς. 76) Ἐννοεῖ τοὺς εἰδωλολάτρας. 87) Ἐντροπιάζει. 88) Αὐτοῦ. 89) Ἀντίστη. 90) Τοῦτο εἶναι στολὴ εἰς τὸ θ.

91) Ὁ ἐγκαλῶν. 92) Ἀποκρίσις τοῦ ῥήτορος. 93) Δά. 94) Εὐαγ. κ. Λουκ. κγ'. 34.

95) Ὁ ἐγκαλῶν λέγει ὅτι ὁ Εὐτρ. διὰ γραπτῶν διαταγῶν καὶ νόμων ἐμποδίζει τὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καταφυγὴν. 96) Ἐνόησε. 97) Ἠκώρωσε. 98) Πιχρίνιον.

99) Καὶ σιωπῶν φωνάζει, δηλ. καὶ χωρὶς νὰ ὑμῶν αὐτὸς τὰ παθήματά του λέγουσι.

100) Εἰς εἰκόνα παριστάσαν βασιλέα. 101) Ἐχων περιδεδεμένον.